

## فهرست

۷	مقدمه
۱۱	جلسه اول
۲۳	جلسه دوم
۲۴	جعبه اول: ژئیک و سلامت جسمانی
۲۵	جعبه دوم: فرهنگ و تجربیات شخصی
۲۶	جعبه سوم: جعبه باورها (عقاید شخصی)
۲۹	جعبه چهارم: ماشه چکان‌های داخلی و خارجی
۳۱	جعبه پنجم: مزاحم‌ها: افکار، تصاویر و تکانش‌ها
۳۴	جعبه ششم: تفسیر
۳۶	جعبه هفتم: هیجان‌ها: اضطراب، گناه، غمگینی
۳۶	جعبه هشتم: رفتارها: تشریفات، اجتناب
۴۵	جلسه سوم
۶۳	جلسه چهارم
۷۷	جلسه پنجم
۸۷	جلسه ششم
۹۹	جلسه هفتم
۱۰۹	جلسه هشتم
۱۲۱	جلسه نهم
۱۳۱	جلسه دهم
۱۳۹	جلسه یازدهم
۱۴۹	جلسهدوازدهم
۱۵۷	جلسه سیزدهم
۱۶۹	جلسه چهاردهم

۱۸۱.....	جلسه پانزدهم
۱۹۱.....	جلسه شانزدهم
۱۹۷.....	جلسه هفدهم
۱۹۷.....	لیست تکنیک‌های شناخت درمانی و سواس
۲۰۳.....	فهرست پیوست‌ها
۲۰۵.....	پیوست شماره ۱: بروشور آشنایی با سواس
۲۰۷.....	پیوست شماره ۲: نمونه دفتر یادداشت ویژه بیماران مبتلا به سواس
۲۰۸.....	پیوست شماره ۳: آزمون سواس عابدی
۲۱۰.....	پیوست شماره ۴: فرم باورهای سواسی
۲۱۷.....	پیوست شماره ۵: آزمون افسردگی بک
۲۲۰.....	پیوست شماره ۶: نمونه دستور جلسه جلسات شناخت درمانی و سواس
۲۲۱.....	پیوست شماره ۷: مدل شناختی سواس (بدون معرفی باورها)
۲۲۲.....	پیوست شماره ۸: مدل شناختی سواس (معرفی باورها)
۲۲۳.....	پیوست شماره ۹: فرم هفت ستونی ثبت افکار
۲۲۴.....	پیوست شماره ۱۰: افکار مزاحم که بوسیله مردم عادی گزارش شده‌اند. (لیست افکار مزاحم افراد عادی)
۲۲۷.....	پیوست شماره ۱۱: تصویر وضعیت ذهن
۲۳۱.....	پیوست شماره ۱۲: فرم ثبت باورهای هسته‌ای
۲۳۲.....	پیوست شماره ۱۴: فرم جلسات خوددرمانی
۲۳۵.....	پیوست شماره ۱۵: لیست تکنیک‌های شناخت درمانی و سواس
۲۳۷.....	پیوست شماره ۱۶: مثلث شناختی
۲۳۸.....	پیوست شماره ۱۷: دیاگرام بازداری فکر
۲۳۹.....	پیوست شماره ۱۸: فیلتر باورهای هسته‌ای
۲۴۰.....	پیوست شماره ۱۹: اصول و راهبردی‌های ختی سازی
۲۴۲.....	پیوست شماره ۲۰: فرم آزمایش رفتاری
۲۴۵.....	منابع

## مقدمه

اختلال وسوسات - جبری که عمدتاً به نام بیماری وسوسات شهرت دارد اختلال اضطرابی فلجه کننده‌ای است که پس از فوبیا، سوءصرف مواد و افسردگی شایع‌ترین اختلال روانی محسوب می‌شود و میزان شیوع آن با میزان شیوع آسم و دیابت در جمعیت کلی برابر است (مج<sup>۱</sup> و همکاران، ۲۰۰۰). در ضمن این اختلال معمولاً با سایر اختلالات اضطرابی و افسردگی همراه می‌شود (آبراموویتز<sup>۲</sup>، ۱۹۸۸). البته این همراهی سایر بیماری‌ها با وسوسات مقاومت نسبت به درمان را افزایش می‌دهد. در مورد ویژگی‌های متفاوت بیماری وسوسات تحقیقات زیادی انجام شده است.

این تحقیقات توانسته‌اند مسیرهای درمانی جدیدی را به روی درمان‌گران این بیماری که تا حدود ۳۰ سال پیش این اختلال را غیرقابل درمان می‌دانستند بگشاید. از جمله پیشرفت‌هایی که در زمینه فنون درمان شناختی - رفتاری انجام شده است. در مورد این فنون کتاب‌های مختلفی نگاشته شده است، در برخی از این کتاب‌ها عمدتاً تأکید بر فنون رفتاری است و در برخی تعداد موردي نیز تأکید بر فنون شناختی است. تحقیقات نشان می‌دهد ترکیب فنون شناختی با رفتاری علاوه بر ایجاد پیشرفت قابل ملاحظه در درمان از کاهش عود علائم بیماری نیز مؤثر است. ولی گاهی نیز تنها استفاده از فنون شناختی می‌تواند در درمان بیماری مؤثر باشد.

علی‌رغم این پیشرفت‌ها و اینکه درمان انتخابی بر اختلال وسوسات - جبری در حال حاضر دارودرمانی و درمان شناختی - رفتاری است در کشور ما برخی از افراد اولًا به

---

1- May  
2- Abramowitz

این درمان‌ها دسترسی ندارند چون این امکانات در شهرهای بزرگ ارائه می‌شود و ثانیاً برخی از مشاوران و روان‌شناسان برای درمان وسوسات به روش‌های دیگری به جز فنون شناختی-رفتاری متوصل می‌شوند که قاعده‌تاً به کاهش علائم منجر نمی‌شود و باعث می‌شود بیمار با علائم بیماری که می‌تواند تحت کنترل درآید، روزگار بگذراند.

برخی دانشجویان و فارغ‌التحصیلان رشته‌های مشاوره و روان‌شناسی نیز از اینکه شاهد درمان‌های شناختی و رفتاری نبوده‌اند گلایه‌مندند و علی‌رغم اینکه می‌دانند این روش‌ها، روش‌های مؤثری است. در این استفاده از این فنون احساس کفایت نمی‌کنند. شاید یکی از دلایل این احساس کفایت نیز در دسترس نبودن کتاب‌هایی است که به صورت کیس بوک بتواند جلسات مختلف درمان یک مراجع را نشان دهد.

زمانی که جهت فرصت مطالعاتی به انگلستان سفر کرده بودم و با موضوع وسوسات ضمن انجام تحقیق در کلاس‌های درس اساتید بزرگ از جمله نظریه پردازان بزرگ این اختلال یعنی سالکوسيکس شرکت می‌کردم، به فکرم رسید کتابی که عمده‌تاً به فنون شناختی پردازد بنویسم اگرچه در ابتدا سعی کردم در این کتاب به توضیح و تبیین فنون شناختی پردازم ولی پس از مدتی احساس کردم این کتاب نیز همانند بسیاری از کتاب‌ها جنبه نظری دارد و نمی‌تواند ارضاء‌کننده دانشجویان باشد. تجربه‌ای این‌چنین را چند سال پیش هنگام ترجمه کتاب، راهنمای گام‌به‌گام درمان افسردگی، داشتم، اگرچه این کتاب، کتاب مؤثری بود و در انگلستان نیز مورد استفاده دانشجویان تحصیلات تكمیلی بود ولی توسط دانشجویان در ایران خیلی قابل استفاده نبود از این رو تصمیم گرفتم شکل و شمایل کتاب را از حالت معمول خارج کنم و کتاب را به صورت کیس بوک بنویسم، بنابراین در فرصت ششم ماهه حضور در انگلستان هر شب که از کلینیک یا دانشگاه بر می‌گشتم به نگارش کتاب اقدام می‌کردم. عملده کتاب به چارچوب کار بالی‌خودم با توجه به تجاربی که در انگلستان به دست آوردم می‌پردازد. به‌حال حاصل این شش ماه که به عنوان یک تکلیف شبانه برای من درآمده بود به صورت این مجموعه با نام «مشاوره شناختی وسوسات» در آمده است.

امیدوارم دانشجویان علاقه‌مند و درمانگران بیماری وسوسات با مطالعه کتاب و ارائه رهنمودهای لازم نگارنده را جهت بهتر ساختن چاپ‌های بعدی مورد لطف قرار دهند. در پایان از معاونت پژوهشی دانشگاه اصفهان که همکاری زیادی جهت انجام

فرصت مطالعاتی این جانب در انگلستان داشتند و موجبات این سفر را فراهم آورده‌اند  
تشکر و قدردانی می‌کنم.

محمد رضا عابدی

استاد دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی  
دانشگاه اصفهان



# جلسه اول

مراجع: سلام.

مشاور: سلام، بفرمایید، بنشینید.

مراجع: چه خبر، خویید، اوضاع چطوره؟

مراجع: ممنون، متشرکم.

مشاور: راحتیید، نمی خواهید کستان را بکنید؟

مراجع: نه ممنون، خوبام.

مشاور: بفرمایید.

مراجع: به خاطر وسوس مراجعه کرده‌ام.

مشاور: بیشتر توضیح دهید.

مراجع: نمی‌دانم، چند بار مراجعه کرده‌ام گفته‌اند وسوس داری؛ خودم هم می‌دانم وسوس دارم ولی چگونه درمانش کنم؟

مشاور: مثل اینکه وسوس خیلی اذیت می‌کنه؟

مراجع: بدجوری اذیت می‌کنه، به خاطر همین است که این همه وقت و انرژی می‌گذردم درمانش کنم.

مشاور: می‌تونی وسوس است را بیشتر تشریح کنی.

مراجع: بله، آب و آب‌کشی می‌کنم، خیلی می‌شورم، خیلی بیشتر از بقیه.

مشاور: گفتید آب و آب‌کشی می‌کنید، به نسبت دیگران زیادتر می‌شوئید؟ دیگر چی!

مراجع: هیچی، همین، همین مشکل منه.

مشاور: می‌تونی یک روز از صبح تا شبتو برام تشریح کنی؟

مراجع: البته، صبح با صدای زنگ از خواب بیدار می‌شوم، البته زنگ را برای احتیاط می‌گذارم، قبل از زنگ بیدارم بعد هم صحبانه می‌خورم، سر کار می‌رم، عصر ساعت حدود ۳ بر می‌گردم منزل، نهار و یک چرت و شب هم ممکن است خرید و بعد هم خواب.

مشاور: متشرکرم ولی می‌توانید ریزتر و جزئی‌تر بگید، منظورم اینکه صبح که از خواب بیدار می‌شوید بعد چه می‌کنید، حتی اگر به زمان‌ها هم اشاره کنید خوب است. مثلاً اینقدر طول می‌کشد تا از رختخواب بیایم بیرون، اینقدر طول می‌کشد تا دستهایم را بشویم ...

مراجع: البته، کمی برام سخته ولی می‌تونم بگم، فقط این حرف‌ها بین خودمان می‌مونه؟

مشاور: نگرانی؟

مراجع: نگران که نه ولی ...

مشاور: می‌تونی اعتماد کنی همه چیز را بگی.

مراجع: حقیقتش کمی سخته.

مشاور: درک می‌کنم.

مراجع: خوب خودتون هم می‌دونید، ما مشکلمون را پنهان می‌کنیم تا بقیه متوجه نشوند.

مشاور: نگرانید که دیگران برچسب بدی بزنند، درسته؟

مراجع: واقعاً، خوب بقیه درک نمی‌کنند.

مشاور: همین‌طوره، ممکن بعضی‌ها نتونند بفهمند که سواس فقط یک بیماری معمولیه،

مراجع: حقیقتش بعضی‌ها فکر می‌کنند و سواسی‌ها دیوونه‌اند.

مشاور: و شما از این برچسب می‌ترسید.

مراجع: البته، خودتون را جای ما بگذارید.

مشاور: متوجه‌ام، می‌فهمم، سخته، نگرش آدما را عرض کردن خیلی سخته،

مراجع: ولی شما چه فکر می کنید؟

مشاور: که چی؟

مراجع: واقعاً وسوسی ها دیوونه نیستند؟

مشاور: شما چه تعریفی از دیوانگی دارید؟

مراجع: خوب همونهایی که می زند، می شکنند، کارهای عجیب می کنند و ...

مشاور: آیا تا به حال شما از این رفتارها داشتید؟

مراجع: خدا نکند.

مشاور: و حالا دیگران مثلاً دوستان و اطرافیان در مورد شما اینگونه فکر می کنند.

مراجع: نه، اگر متوجه وسوسام بشند شاید.

مشاور: و فکر می کنی من چی، من در مورد شما چه فکر می کنم؟

مراجع: نمی دونم واقعاً چه فکر می کنید.

مشاور: من فکرم را می گم، شما بگید درسته یا نه.

مراجع: بگید.

مشاور: من هنوز مشکل شما را کاملاً نمی دانم، ولی از آنچه تا حالا گفتید حدس می زنم وسوس دارید در شستن، یعنی فکرهایی دارید که این فکرها شما را اذیت می کنند مجبورید به خاطر این فکرها به طرز خاصی بشوئید و اگر نشوئید فکرها شما را آزار می دهند، در واقع شما با فکرهایتان مشکل دارید، فکرهای مزاحمی که سراغ هر کسی بیاد او را وادار می کنند که کاری را بکند که شما می کنید، شاید بقیه خیلی هنرمند نیستند که کار شما را انجام نمی دهند، به خاطر اینکه آنها فکرهای شما را ندارند، واقعاً این فکرها دست شما نیست، خودش می آید، خوب اضطراب ایجاد می کنند، اذیت می کنند، شما هم مجبورید برای فرار از این فکرها کاری کنید.

مراجع: واقعاً درست است.

مشاور: حالا می تونی راحت مشکلتون بگی.

مراجع: دیگه خودتون همه چیز را گفتید.

مشاور: خوب برگردیم سراغ اصل مطلب یعنی برنامه روزانه، فقط من یک نکته را جهت تذکر بگم اگر چه خودت می دونی، از نظر اصول کار، ما محروم اسراریم،

هر چه شما می‌گوئید، چه مهم چه عادی، پیش ما می‌ماند. به نزدیکترین فرد شما هم نمی‌گوئیم اگر بخواهیم هم بنا به ضرورت چیزی را بگوئیم اول با خودتون چک می‌کنیم.

مراجع: واقعاً!

مشاور: نمی‌دونستی؟

مراجع: چرا ولی خوب دیگه خودتون می‌دونید، آدم شک می‌کنه.

مشاور: خوب بفرمایید.

مراجع: صحیح با صدای زنگ از خواب بیدار می‌شوم، اول دستشویی می‌روم، مشاور: ببخشید حرفتان را قطع می‌کنم. لطفاً همه را جزئی و مفصل بگوئید هر چه جزئی تر بهتر.

مراجع: خواهش می‌کنم، چشم. بعد از بیدار شدن اول دستشویی می‌روم، خوب دستشویی ام خیلی طول می‌کشد، در طهارت مشکل دارم، احساس می‌کنم پاک نمی‌شوم، خیلی آب می‌ریزم، بعد هم که بلند می‌شوم که از دستشویی بیرون بیایم احساس می‌کنم قطره‌های ادرار دوباره می‌چکد، فکر می‌کنم.

مشاور: تکرار ادرار.

مراجع: بله، تا حال به خاطر همین مشکل، دکتر کلیه هم رفته‌ام ولی مداوا نشده، خلاصه؛ بعد از چندبار رفت و برگشت بیرون می‌آیم، وضو هم سخت می‌گیرم، هی شک می‌کنم بعضی وقت‌ها وضویم خیلی طول می‌کشد، بعضی وقت‌ها هم چند بار بر می‌گردم از اول وضو می‌گیرم، بعد می‌روم و نماز می‌خوانم، در نماز هم مشکل دارم، هم در تلفظ، مثلاً برخی حروف را چند بار تلفظ می‌کنم ولی باز هم مطمئن نمی‌شوم، هم در نیت، نیت می‌کنم دوباره نیت می‌کنم، احساس می‌کنم نیت نکرده‌ام با اینکه بلند هم می‌گوییم، حتی در رکعت نماز هم شک می‌کنم، پیش چند آقا هم رفته‌ام گفته‌اند اعتنا نکن. شاید چند بار تونستم ولی بعد هم نه، تا اینکه بالأخره در فشار زمان یعنی وقتی احساس می‌کنم دیگه خیلی دیر شده نماز تمام می‌شه، اصولاً بعد از نماز برای رفتن سر کارم آماده می‌شوم، چون برای صباحانه که اشتها ندارم، یک لقمه با خودم می‌برم. ساعت حدود  $\frac{6}{5}$  از منزل بیرون می‌آیم و حدود  $\frac{7}{5}$  هم سرکارم می‌رسم، آخه ماشین هم دارم ولی با ماشین نمی‌رم.

مشاور: می‌تونی علتشو توضیح بدی.

مراجع: می‌ترسم بهم بخندی.

مشاور: راحت باش.

مراجع: حقیقتش وقتی با ماشین سر کار می‌رم، اولاً می‌ترسم تصادف کنم، ثانیاً بعضی وقت‌ها احساس می‌کنم کسی را زیر گرفتم و به خاطر همین چندبار برمی‌گردم چک می‌کنم ببینم کسی را زیر گرفتم یا نه، مثلاً نگاه می‌کنم جایی مردم جمع شده‌اند یا نه و آیا کسی در راه افتاده یا نه، این مشکل خیلی اذیتمن می‌کنه و حتی می‌ترسم اونو جایی بگم چون می‌ترسم بگن دیوونه است.

مشاور: یعنی با این مشکل هم اذیت می‌شی و هم در خودت نگه می‌داری و به کسی نمی‌گی.

مراجع: بله.

مشاور: تحملش دشواره.

مراجع: همین طوره.

مشاور: بفرمایید ادامه بدھید.

مراجع: خوب اکثر روزها با ماشین‌های دیگه سر کار می‌رم، در محیط کار هم خیلی نگرانم، می‌ترسم، می‌ترسم خطا کنم کارم را درست انجام ندم، به خاطر همین خیلی دقت می‌کنم، وقتی بقیه را می‌بینم که چقدر ریلکس و راحت‌اند، بهشون حسادت می‌کنم، واقعاً خسته می‌شم، چون خیلی دقیق می‌شوم وقتی که کار تمام می‌شه واقعاً خسته‌ام، منتظرم برگردم خانه زود نماز بخونم و بخوابم، البته سر کارم چای هم نمی‌خورم، آخه دلم نمی‌ره، از دست کسی هم چیزی نمی‌گیرم، اگر خیلی دستشویی هم داشته باشم سر کار دستشویی نمی‌رم، وقتی به خونه برمی‌گردم، مشکلات دستشویی شروع می‌شه وای که چقدر اذیت می‌شم تا نماز بخونم، بعد از نماز هم کمی نهار می‌خورم اما زود سیر می‌شم و بعد هم دو سه ساعت می‌خوابم، شب هم ممکن است برای خرید بروم بیرون و یا در منزل پای تلویزیون بنشیم، فیلم خیلی می‌بینم، آخر توی خرید هم مشکل دارم راحت نمی‌توانم چیزی بخرم. خیلی لغتش می‌دهم، خیلی شک می‌کنم.

مشاور: وقتی می‌خواهی از خونه بیرون بری، چی، راحت می‌ری؟

مراجع: منظورتون را نمی‌فهمم.

مشاور: مثلاً می‌خواهید در را چک کنید.

مراجع: او خ ممنون، چرا چرا، در را هم چند بار چک می‌کنم، تو پول شمردن، توی روشن و خاموش کردن لامپ و غیره هم مشکل دارم. به خاطر همین همیشه

سعی می‌کنم زود از خونه بیرون بزنم تا بقیه درو بینندن.

مشاور: خیلی ممنون شما گزارش خیلی خوبی از یک روز کاریتان دادید، در این گزارش نکات ارزنده‌ای وجود داشت. اگر اجازه بدھید مروری بر این گزارش

داشته باشیم، موافقید.

مراجع: بله

مشاور: من یک خلاصه‌ای می‌گوییم اگر جایی نیاز به اضافه کردن یا کم کردن مطلب دارد شما تصحیح کنید.

مراجع: بفرمایید.

مشاور: در این گزارش شما به چند نوع رفتار و سواسی اشاره کردید: وسوس شستن، چک کردن و انتخاب کردن.

مشاور: خیلی ممنون، تا حالا توانستیم تا حدود زیادی با وسوسه‌های آشنا شویم و اما حال موقع درمان است.

مراجع: قبل از اینکه شما به درمان اشاره کنید من این را باید بگم که من زیر بار دارو نمی‌روم، گفتم که دارو خوردم نتیجه نداشت، اگر به فکر دارو برای من هستید

یا می‌خواهید مرا برای دارو بفرستید من بگم من دارو مصرف نمی‌کنم. اگر هم

می‌خواهید بهم بگید از هر چه می‌ترسی سراغش برو مثلاً در دستشویی سعی کن زود بیایی بیرون، در حمام زود بیای بیرون و محل نگذار، باز من به این

کارها اعتقاد ندارم، آخر پیش یک نفر رفتم گفت من می‌خواهم رفتار درمانی کنم، همین کارها را گفت، حتی برایم نوشت، خیلی هم سعی کرد ولی من زیر

بار نرفتم، آیا روش دیگه‌ای غیر این دو روش داری؟

مشاور: آفرین با درمان‌های وسوس خوب آشنایی داری، همین طور که می‌دونی یکی از روش‌های درمان وسوس دارو درمانی است و تحقیقات اخیر نشان دادند

برخی از داروها در درمان وسوس خیلی موفق‌اند. همچنین یکی دیگر از راه‌های درمان وسوس رفتاردرمانی است، رفتار درمانی هم نتایج خوبی در درمان وسوس داشته، همین که شما گفتید یک تکنیک است.

مراجع: کدام؟

مشاور: همین که گفتید، به شما گفتند کمتر آب بrizid، حتی ممکن است گفته باشند به چیزهای نجس دست بزنید ولی نشوئید و یا در را بیندید و دیگر برنگردید.

مراجع: بله همین‌ها را گفتند ولی من نمی‌تونم انجام بدم، واقعاً اینها در مورد بقیه مؤثر بوده؟ دارو چی؟

مشاور: بله، من نمی‌گم، تحقیقات می‌گن این روش‌ها مؤثر است.

مراجع: ولی در مورد من! در مورد من شما روش دیگه‌ای دارید؟

مشاور: البته، ولی خوب، اگر بتونی با این دو روش هم شروع کنی خیلی خوبه.

مراجع: حرفش را هم نزنید.

مشاور: باشد سراغ یک روش دیگه می‌رویم که آن هم در درمان وسوس مؤثر بوده ولی خوب ممکنه طولانی‌تر باشه.

مراجع: مهم نیست، هر چند جلسه شما بگید من می‌ام، فقط دارو و آن روش نباشه.

مشاور: باشه اسم این روش مشاوره شناختی است.

مراجع: شناختی! شناختی یعنی چه؟

مشاور: حالا مفصل توضیح می‌دهم. ولی صرفاً جهت آشنایی بگم که در این روش روی افکار کار می‌کنند و عمدتاً با فکر سر و کار دارند.

مراجع: چه فکری؟

مشاور: آیا شما فکرهای آزاردهنده دارید، آیا برای انجام اعمال وسوسی فکرهایی به شما فشار می‌آورد.

مراجع: هو! فراوان!

مشاور: در مشاوره شناختی روی این فکرها کار می‌کنند.

مراجع: کی شروع می‌کنید؟

مشاور: اجازه بدھید بحث‌مان را جمع‌بندی کنیم و بعد تصمیم بگیریم. تا حالا شما به برخی از رفتارهای خودتان که آنها را نوعی وسوس می‌دانید اشاره کردید، و

گفتید قبلاً هم برای درمان این سواس‌ها مراجعه کرده‌اید ولی با دو روش دارو و رفتار درمانی موافق نیستید، حالا تمایل دارید مشکلاتتان حل شود ولی با روش دیگری که من اسمش را مشاوره شناختی می‌گذارم. ها؟

مراجع: درست است.

مشاور: اصولاً بهتر است قبل از شروع درمان یک ارزیابی دقیق‌تری داشته باشیم تا مطمئن شویم شما چه مشکلاتی دارید. اولاً آیا یک سواس خالص دارید یا مشکلات دیگر هم دارید، ثانیاً چه نوع سواسی دارید.

مراجع: خوب من چکار باید بکنم.

مشاور: هیچ، اجازه دهید من چند سؤال از شما بپرسم تا به نتیجه برسیم.

مراجع: من آماده‌ام.

مشاور: علت مراجعه‌هات معلوم است، برای سواس، آیا غیر سواس مشکل دیگری هم داری، منظورم مشکلات جسمانی یا روانی است؛ هر کدام؟

مراجع: نه زیاد، روانی که شاید نه، جسمانی هم نه.

مشاور: دوست دارم تاریخچه سواست را از اول زندگی تاکنون برایم شرح بدی، علائم، داروها و همه چیز.

مراجع: من الآن ۲۶ سالم است. از دوران دبیرستان سواس داشتم، یادم می‌آید تا دبیرستان خوب بودم، در دبیرستان ابتدا فکرهای بدی داشتم راجع به مرگ اطرافیان، بعد در نماز شک می‌کردم، بعد هم شستن زیاد، به خاطر همین مشکلات در کنکور هم رشته‌ای که می‌خواستم قبول نشدم، مشکلاتم باز هم بیشتر شد. در دانشگاه هم مشکل داشتم، بعد از فارغ‌التحصیلی و کار هم هنوز مشکل دارم.

مشاور: گفتنی که سواس باعث شد در درسها یت مشکل پیدا کنی. در روابط اجتماعی و حالا در شغلت چرا؟

مراجع: در اینها هم خوب نیستم، اگر سواس نداشم بهتر بودم.

مشاور: علائم آزاردهنده، شدت و مدت علائم را هم توضیح بدھی ممنون می‌شوم.

مراجع: علائم آزاردهنده زیاد دارم فکر، شستن، چک کردن و غیره، شدت‌شون کم و زیاد می‌شه، همیشه یک جور نیست.

مشاور: به شخصی هم مراجعه کرده‌ای؟

مراجع: بله چند تا روانپزشک و مشاور عوض کرده‌ام.

مشاور: در مورد داروها و درمان‌ها بیشتر توضیح بده.

مراجع: چند نوع دارو برایم نوشته‌اند ولی خوب گفتم که من با دارو موافق نیستم. حقیقتش هیچ وقت درست و حسابی دارو نخوردم که بتونم نتیجه‌شو بگم، در مورد مشاور هم یکی گفت ریلکیشن، بقیه هم گفتند با وسایل باشد مواجه بشی، یک نفر هم گفت که از روش توقف فکر برای فکرها ایت استفاده کن ولی خوب من هیچکدام را درست و حسابی انجام ندادم.

مشاور: دوست دارم زندگی ات را بیشتر برایم تشریح کنی، از اول زندگی تا حالا مشکلات، مزایا، معایب، مدرسه و خلاصه داستانی از زندگی ات برایم بگی.

مراجع: نمی‌دونم، مشکلات مهمی نداشتم. در ابتدایی خوب بودم، در راهنمایی هم همین طور. از دبیرستان به بعد مشکل پیدا کردم، در همه چیز، هم ارتباط اجتماعی هم درس‌ها و هم بقیه چیزها.

مشاور: خلقت چطوره؟

مراجع: یعنی چه؟

مشاور: منظورم اینکه بیشتر اوقات ناراحتی یا خوشحالی؟

مراجع: هر دو ولی بیشتر ناراحت.

مشاور: بیشتر توضیح بده، خواب و اشتها و ... .

مراجع: خوابم کم شده، یک ساله حدوداً، اشتها هم.

مشاور: در مورد فکرها ایت بیشتر توضیح بده.

مراجع: یعنی چه؟

مشاور: چه فکرهای آزاردهنده‌ای داری؟

مراجع: گفتم که زیاد.

مشاور: می‌تونی شرح بدھی؟

مراجع: بله، فکر اینکه نکند اتفاق بدی بیفتند، نکند کار خلافی بکنم و نکند در باز باشد

و ...

مشاور: و در مورد این فکرها چه می‌کنی؟

مراجع: سعی می‌کنم ردشون کنم.

مشاور: به شستن، چک کردن و غیره هم روی می‌آوری؟

مراجع: گفتم که بله.

مشاور: در مورد خودت چه فکر می‌کنی.

مراجع: یعنی چه؟

مشاور: منظور اینکه چه توانایی‌هایی داری؟

مراجع: زیاد توانایی ندارم.

مشاور: در مورد دیگر انسانها، رابطه‌ات با دیگران چطوره؟ به دیگران شک هم می‌کنی؟

مراجع: با دیگران مشکل ندارم، شک هم به کسی ندارم.

مشاور: در مورد دنیا چی؟

مراجع: دنیا را دوست دارم ولی وسواس نمی‌ذاره.

مشاور: کمی در مورد آینده و برنامه‌هایت برایم بگو.

مراجع: آینده خوبی برای خود پیش‌بینی می‌کنم. یک سری برنامه هم دارم که خوب زیاده.

مشاور: در مورد جسمت و حواست بگو.

مراجع: یعنی چه؟

مشاور: بینایی، شنوایی و ....

مراجع: خوبه.

مشاور: ادراکات خاصی نداشتی، مثلاً گوش‌هایت تیزتر بشه و یا شنوایی و بینایی ات قویتر بشه.

مراجع: نه عادی بوده.

مشاور: رفتارهای مثل تیک، عصبانیت، مو کندن و ... داشتی؟

مراجع: تیک یعنی پلک زدن زیاد.

مشاور: پلک زدن، شانه بالا اندختن، صدا صاف کردن.

مراجع: نه، عصبانی هم زیاد نمی‌شوم، موهایم را هم نمی‌کنم.

مشاور: آیا در همه جای زندگی‌ات و سواس داری یا فقط در این مواردی که گفتی؟

مراجع: نه، در برخی از موارد خیلی راحتم.

مشاور: خیلی ممنون، اطلاعات زیادی شما به من دادید. من فکر می‌کنم شما وسوسه دارید، کمی هم افسرده‌اید. البته نه خیلی زیاد، درست است؟

مراجع: وسوسه را که می‌دونم، افسرده‌گی هم شاید چون کم حوصله و خسته هستم.

مشاور: علت اینکه من این سؤالات را پرسیدم این بود که می‌خواستم ببینم می‌تونم شناخت درمانی را شروع کنم یا نه و انگار که به، چون شما تیک و موکنی و عصبانیت و بدینه و مشکلاتی از این قبیل را ندارید.

مراجع: خیلی ممنون از کی؟

مشاور: از جلسه بعد در صورتی که شما موافق باشید.

مراجع: من موافقم.

مشاور: ولی من اول باید اطلاعاتی در مورد شناخت درمانی به شما بدهم بعد در صورتی که موافق باشید کار را شروع کنیم.

مراجع: خوب است.

مشاور: خوب اجازه بدهید قبل از اتمام جلسه، اگر موافق باشید خلاصه‌ای از جلسه امروز داشته باشیم، در جلسه امروز چه گذشت؟

مراجع: خوب شما بررسی کردید و گفتید من وسوسه دارم، افسرده‌گی هم دارم و از جلسه آینده شناخت درمانی را شروع می‌کنید.

مشاور: خوب بعنوان تکلیف، این بروشور<sup>۱</sup> را بگیرید، در مورد وسوسه است و اگر موافقید تا هفته آینده آن را مطالعه کنید و نظرتون را در مورد آن به من بدهید.

مراجع: خیلی ممنون، باشد.  
خدانگهدار.

---

۱- این بروشور در قسمت پیوست‌ها آمده است.